

[Niels Westerby.]

ikke kommer helt klart til udtryk i den skrevne tekst i de ændringsforslag, som er stillet.

Alt taget i betragtning har vi en række kritiske bemærkninger til de ændringsforslag, som VKR har stillet, men vi mener, at de betyder et fremskridt i forhold til den nuværende tilstand, og at de er et praktisk alternativ til det forslag til løsning af opgaverne, som regeringen er kommet med. Vi mener ikke, at regeringens lovforslag er godt, og vi vil derfor efter omstændighederne kunne støtte de ændringsforslag som er stillet af de tre partier i udvalget, og stemme for dem. Hvis de falder, må vi stemme imod regeringens lovforslag ved tredje behandling.

Boligministeren (Kaj Andresen): Jeg vil da også gerne her indlede med en tak til udvalget for en grundig behandling af lovforslaget. Jeg er næsten i stand til også at takke i øvrigt — også dem, der har stillet ændringsforslag, fordi det så klart fremgår både af ændringsforslagene og bemærkningerne, at vi jo er enige om de formål, det drejer sig om. Det, der er uenighed om, er formen, ikke formålet. Men jeg tror også, at det i tiden siden dette lovforslags fremsættelse er kommet til at stå yderligere klart, hvor betydningsfulde alle de spørgsmål er, som regeringen har taget op til samlet behandling i dette forslag om en bygge- og boligfond, nemlig byggemodningen, fremskaffelsen af byggegrunde, sanering og byfornyelse. De bliver stedse mere og mere erkendt som problemer, der ikke løser sig af sig selv, men som kræver en aktiv, offentlig indsats.

Det fremgår også af den betænkning, som folketingets boligudvalg har afgivet, at der i alle partier er enighed om en indsats på disse områder.

Mindretallet kan stadig ikke anerkende, at den form for fondsdannelse, som regeringen har valgt, er det instrument, der skal anvendes. Jeg må imidlertid fastholde det

foreliggende forslag om statens bygge- og boligfond. Ved en sådan fondsdannelse sikrer vi et kontinuerligt og langsigtet arbejde med problemernes løsning, og jeg kan da også henvise til, at staten allerede på en række andre områder har fonds til løsning af bestemte opgaver.

Der har både i udvalget og under behandlingen her været rejst en række enkeltspørgsmål, som jeg skal berøre — eller i hvert fald en del af dem. Man har bl. a. her nævnt spørgsmålet om fondens udlån til kommunerne med henblik på betaling af beboerindskud, og det er sagt, at dette burde man egentlig have placeret i lov om boligbyggeri, hvor de nærmere bestemmelser om betingelserne herfor findes. Men når der er tale om beboerindskudsstøtten, er der jo også i dette tilfælde tale om en låneordning, og når det er en låneordning, finder jeg det rimeligt, om de lån, der tilbagebetales, forrentes osv., indgår i den lånefond, der her er tale om, og hvorfra der skal ske udbetaling, hvor der skal være regnskab med renter og afdragsbetaling osv., og jeg tror, det er en fornuftig løsning på dette spørgsmål.

Der er også blevet spurgt, om fondens virksomhed skal øges i forhold til det foreliggende forslag, hvori der foreslås 1 milliard kr. overført — 1 milliard kr., hvoraf det årlige provenu er anslået til omkring 90 mill. kr. Der ville naturligvis, selv om fonden ikke var større, komme yderligere midler til udlån, nemlig de indbetalte renter og senere, når afbetalingerne begynder, midler, der igen kan anvendes til nye udlån. Men jeg er helt enig i, at de opgaver, fonden skal beskæftige sig med, er så store og så omfattende, at der vil blive brug for en større indsats end den, fonden med sin nuværende størrelse kan klare.

En styrkelse af fondens udlånsmuligheder er påkrævet, efterhånden som opgaverne melder sig, og man kan, som det fremgår af lovforslaget, fremskaffe yderligere udlånsmidler. Der vil komme yderligere udlånsmidler dels gennem renteaf-